

Sviatok Premenenia Pána (cyklus C)

Komentár na sviatok
Premenenia Pána (cyklus C).
„Počúvajte ho.“ Aby počuli
Ježiša, apoštoli vystúpili na vrch
modlitby a pripravili sa počúvať
všetko, čo im chce povedať. S
pokornou vytrvalosťou v
modlitbe pochopíme a splníme
Božiu vôľu.

Evanjelium (Lk 9, 28b-36)

Ježiš vzal so sebou Petra, Jána a
Jakuba a vystúpil na vrch modliť sa.
Ako sa modlil, zmenil sa vzhľad jeho
tváre a jeho odev zažiaril belobou. A
hľa, rozprávali sa s ním dvaja muži –

boli to Mojžiš a Eliáš. Zjavili sa v sláve a hovorili o jeho odchode, ktorý sa mal uskutočniť v Jeruzaleme.

Petra a tých, čo boli s ním, premohol spánok. A keď sa prebudili, videli jeho slávu a tých dvoch mužov, čo s ním stáli. Keď od neho odchádzali, povedal Peter Ježišovi:

„Učiteľ, dobre je nám tu. Urobme tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“

Nevedel, čo hovorí. Kým toto hovoril, utvoril sa oblak a zahalil ich. Keď vstúpili do oblaku, zmocnil sa ich strach. A z oblaku zaznel hlas:

„Toto je môj vyvolený Syn, počúvajte ho!“

A kým hlas doznel, ostal Ježiš sám. Oni zmĺkli a v tých dňoch nehovorili nikomu o tom, čo videli.

Komentár

Dnes slávime sviatok Premenenia Pána. Sviatok bol stanovený na 6. augusta, štyridsať dní pred sviatkom Povýšenia svätého Kríža, ktorý je 14. septembra. V niektorých tradíciách tvoria akési druhé pôstne obdobie. Byzantská cirkev tak prežíva toto obdobie ako čas pôstu a rozjímania nad krížom. Ukazuje nám to, že prejav Božej slávy je úzko spätý s Jeho utrpením a smrťou na kríži.

Na vysokej hore Pán ukázal svoju slávu trom najvernejším učeníkom, aby ich pripravil na blížiacu sa utrpenie. Tým sa naplnilo oznámenie, ktoré urobil niekoľko dní predtým: „Veru, hovorím vám: Niektorí z tých, čo tu stoja, neokúsia smrť, kým neuvidia Božie kráľovstvo“ (Lk 9, 27). Lukáš zámerne zdôrazňuje, že všetko sa to stalo „keď sa Ježiš modlil“.

Toto „predčasné veľkonočné zjavenie“ (*Anjel Pána*, 25-II-2018), ako ho nazýva pápež František, prekonáva bariéry času a priestoru a je nabité teologickým významom. Apoštol Peter vysvetľoval prvým kresťanom: „Veď sme nesledovali vymyslené bájky, keď sme vás oboznámili s mocou a príchodom nášho Pána Ježiša Krista, ale sami sme boli očitými svedkami jeho veleby. On dostal od Boha Otca česť a slávu, keď mu z velebnej slávy zaznel hlas: *Toto je môj Syn, môj milovaný, v ktorom mám zaľúbenie*. A tento hlas sme my počuli; zaznel z neba, keď sme boli s ním na svätom vrchu“ (2 Pt 1, 16-18).

Vrch v Biblii symbolizuje blízkosť Boha. Tam Mojžiš a Eliáš mali dôverné rozhovory s Pánom (porov. Ex 24 a 1 Kr 19). Obe postavy sa teraz objavujú v sláve a rozprávajú sa s Ježišom o jeho odchode (exode) z Jeruzalema. Predstavujú Zákon a

Prorokov, ktorí ohlasujú tajomstvo Umučenia a Zmŕtvychvstania Mesiáša, ako to vysvetlí vzkriesený Ježiš učeníkom z Emauz (porov. Lk 24, 1 a nasl). V tomto úryvku sa odhaľuje aj „celá Trojica: Otec v hlase, Syn v človeku, Duch v žiarivom oblaku“ (Svätý Tomáš Akvinský, *Summa Theologiae III*, q. 45, a. 4, ad 2).

Najdôležitejšie učenie je však zhrnuté v pozvaní, ktoré hlas adresuje Ježišovi: „Počúvajte ho“. Mojžiš oznámil, že Boh vzbudí proroka ako je On, ktorého treba počúvať (porov. Dt 18, 15). Hlas teda predstavuje nového Mojžiša: Syna, ktorý nám s autoritou zjavuje Otca a ktorého máme počúvať. Na to potrebujeme nasledovať príklad Majstra: vystúpiť na vrch modlitby, vyhradiť si v našom rozvrhu čas na rozhovor výlučne s Bohom. V týchto chvíľach osobného a intímneho rozhovoru mu môžeme povedať

slovami svätého Josemaríu: „Pane náš, stojíme pred tebou, pripravení vypočuť si všetko, čo nám chceš povedať. Hovor, pozorne počúvame tvoj hlas. Nech tvoje slová určené našej duši zapália našu vôľu, aby ťa vždy okamžite a horlivo poslúchla“ (*Svätý Ruženec*, 4. tajomstvo svetla).

Svätý Josemaría zvykol spájať tento úryvok s láskyplným hľadaním tváre Ježiša a jeho Najsvätejšieho človečenstva: „Ježišu, aké len musí byť ťa vidieť, môcť s tebou hovoriť! A zostať tam stáť, kontemplujúc tvoju tvár, ponorený do nesmiernosti tvojej nádhery a nikdy, nikdy neprestať na teba hľadiť! Ó Ježišu, smieť ťa uvidieť! Hľadiť na teba a ostať ranený láskou k tebe!“ (*Svätý Ruženec*, 4. tajomstvo svetla). Stojí za to každý deň trvať na týchto chvíľach modlitby, v spoločnosti Pána, s rovnakou horlivosťou, akú vyjadruje žalmista: „*Hľadajte moju tvár!* Pane,

ja hľadám tvoju tvár. Neodvracaj svoju tvár odo mňa“ (Ž 27, 8-9). Naša pokorná vytrvalosť bude odmenená. Mojžiš skončil s tvárou „žiarivou od rozhovoru s Pánom“ (Ex 34, 29). A Ježiš, ktorý je „Svetlo zo Svetla“, ako vyznávame v Kréde, nás tiež premení svojou milosťou, aby náš deň, práca a vzťahy s ostatnými boli osvetlené Božou prítomnosťou v našej duši.

Petrov výrok „Ako dobre je nám tu! Urobme tri stánky!“ vyjadruje radosť zo stretnutia s Bohom. Odkazuje tiež na „večné príbytky“, ktoré mal obnoviť Mesiáš (Lk 16, 9) a ktoré Židia slávili na sviatok stánkov. Peter chce zachovať okamih šťastia, ktorý mu priniesol tento intímny čas s Bohom. „Modlitba však nie je izoláciou od sveta a jeho protikladov“, vysvetľuje Benedikt XVI. „Kresťanský život spočíva v neustálom stúpaní na vrch stretnutia s Bohom, aby sme potom zostúpili

späť a priniesli lásku a silu, ktoré tam získame, a slúžili tak našim bratom a sestrám s tou istou Božou

láskou“ (*Anjel Pána*, 24-II-2013).

Jasným dôkazom toho, že v našich chvíľach modlitby počúvame Syna, ako to žiada hlas Otca, je to, že jeho Duch nás naplňa apoštolskou horlivosťou, aby sme všetkým priniesli Božie svetlo.

Pablo Edo // Vittoria Che - Getty Images

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/gospel/sviatok-premenenia-pana-cyklus-c/> (11.03.2026)